

תפילה קודם לימוד הקבלה מהאריז"ל

רבו העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות,
מודים אנחנו לפניך בקידה בכריעה ובהשתחויה,
שקרבתנו לעבודתך, עבודת הקודש,
ונתת לנו חלק טוב בסודות תורתך הקדושה והטהורה.

מה אנו, ומה חיינו אשר עשית עמנו חסד גדול כזה?
על כן, אנחנו מפילים תחנונינו לפניך,
שתמחול ותסלח לכל חטאתינו ועוונותינו ופשעינו,
ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבינך.

לכן, יהי רצון מלפניך, ה' אלהינו ואלהי אבותינו:
שתכונן לבנו ליראתך,
ותקשיב אזנך לדברינו אלה,
ותפתח לבנו בסודות תורתך,
ויהיה לימודנו זה, נחת רוח לפני כסא כבודך, כריח ניחות.

ותאציל עלינו אור מקורות נשמתינו בכל נשמותיהם ובחינותם,
ושיתנוצצו בנו ניצוצות עבדיך הקדושים,
אשר על ידם גילית דבריך אלה בעולם,
וזכותם וזכות תורתם וקדושתם יעמוד לנו, לבל נכשל בדבריך אלה,
ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים.

כמאמר נעים זמירות ישראל:
"גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך".
"יהיו לרצון אמרי פי, והגיון לבי לפניך, ה' צורי וגואלי".
"כי ה' יתן חכמה, מפיו דעת ותבונה".

התבוננות בתפילה

(א) **זכות** נפלאה נפלה בחלקנו לעסוק בלימוד הקדוש והגבוה הזה. ועל זה צריך להודות ולברך, כמו שאנו מברכים בכל יום: ברוך שלא עשני גוי, ברוך שלא עשני עבד, ברוך שלא עשני אשה. ברכות אלו הן ברכות השבח והודאה להקב"ה שזכינו לחיות בעולם הזה, ועוד שלא עשני גוי, שכן הגוי אינו חייב במצוות, ויש לו רק ז' מצוות בני נח. אלא שאנו בניו ממש, ממלכת הכהנים וגוי קדוש. ועוד שלא עשני עבד, והכוונה, לעבד כנעני שחייב במצוות כאשה. וגם שלא עשני אשה, שאין לה חיוב במצוות עשה שהזמן גרמא. כל שכן שחייבים לשבח ולהודות שזיכה אותנו לעסוק בתורה ובחכמת הנסתר.

(ב) **וכאן צריך להוסיף הודאה** על כך להקב"ה שנתן לנו רשות לעסוק בזה. להיות בהיכל המלך ולעסוק בגיניזי המלך, וזה מחייב התנהגות אחרת. וכמו שכתב הרמ"א **אורח חיים סי' א' סע' א'**: כי אין ישיבת האדם ותנועותיו ועסקיו והוא לבדו בביתו, כישיבתו ותנועותיו ועסקיו והוא לפני מלך גדול. ולא דבורו והרחבת פיו כרצונו והוא עם אנשי ביתו וקרוביו, כדבורו במושב המלך, כל שכן כשישים האדם אל לבו שהמלך הגדול הקב"ה אשר מלא כל הארץ כבודו עומד עליו ורואה מעשיו כמו שנאמר 'אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאום ה'. מיד יגיע אליו היראה וההכנעה בפחד השם יתברך ובושתו ממנו תמיד... ע"כ. וכל שכן שאנו עוסקים בגניזי המלך, בנסתרות, שיותר מזה צריך לראות לנגד עינינו. שכן כמו שיש בישראל כמה מדרגות, ומעליהם הכהנים, ומדרגה הגבוהה כהן גדול, כך יש בלימוד התורה, בחינה של ישראל, כהן, וכהן גדול שהוא נכנס לפני ולפנים, כך העוסק בקבלה ופנימיות התורה הוא בתוך גניזי המלך. ועל כן צריך לדעת איך הם תכסיסי המלך.

ג) **תשובה**: ועל כן יש בה ענין חזרה בתשובה, ועיין **נפש החיים** **שער ד' פרק ז'**: ולזאת ראוי להאדם להכין עצמו כל עת קודם שיתחיל ללמוד, להתחשב מעט עם קונו ית"ש בטהרת הלב ביראת ה'. **ולהטהר מעונותיו בהרהורי תשובה**. כדי שיוכל להתקשר ולהדבק בעת עסקו בתורתנו הקדושה... ע"כ. כאן מדבר על כל לימוד תורה. וכן כתב **הרב קוק באורות התורה פרק ו' פיס' ב'**: לפי ערך בהירות **התשובה** שלפני הלימוד **תגדל** בהירות ההבנה של הלימוד. השכל מתרומם על פי יסוד התרוממות הרצון, והוא מתבהר לפי המדה של בהירות הרצון, ע"כ. את זה כתב הרב על כל לימוד תורה ולא דווקא על סתרי תורה. ועיין **אורות התשובה להראי"ה קוק פרק י' פיס' ח'**: זהו דבר פשוט, **שאי אפשר להצליח בסתרי תורה בלא תשובה**. כי בענינים הגדולים ההם, הרצון והדעת הם בחיבור אחד... אבל כשהעוונות מבדילים, נפגם הרצון... אי אפשר שתזרח בו הדעת, ומסתתמים הצנורות של השגת סתרי תורה. **על כן צריך להתגבר מאוד בתשובה** ולברר את הרצון **כדי לזכות לדעת עליון צלולה ובהירה** בדברים העליונים. ע"כ. ועיין **אורות הקודש להראי"ה קוק חלק א' עמ' רס"א**: ... אין סתרי תורה מתגלים על פי השכל החלוני אלא על פי שפעת הקודש של רוח הקודש... ומטעם זה **דקדוק המעשים ותוכן התשובה תנאי גדול הוא להישרתם של תוכני סתרי תורה**... ע"כ. ע"ש. ועל כן צריך לשוב בתשובה שלמה, בקשת סליחה ומחילה לעבר, וקבלה לעתיד.

ד) **תפילה**: ומתפללים שלימודינו יעשה נחת רוח ליוצרנו. ותפילה "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". **החיסרון הוא בנו בעינינו**, שהעוונות מבדילים, וכביכול יש כסוי על עינינו. ומתפללים שהקב"ה בזכות התשובה שעשינו, והלימוד שאנו עומדים להתחיל, יסיר את המסכים מעינינו ונביט נפלאות מהתורה שכן הכל נמצא ורק החסרון בנו. **ועוד פירוש** "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך", שהתורה שיש לנו הפשטית היא **לבוש** התורה, והתפילה היא שנזכה לראות מה שמתחת ללבוש הזה (עיין אור נערב חלק א' פרק ב'). וכן אומרים פסוק **מתהלים י"ט**: "יהיו לרצון אמרי פי, והגיון לבי לפניך, ה' צורי וגואלי"... הבקשה על התפילה, שהיא תתקבל ברצון, כשהיא באה **לפני התפילה** הרי היא עצמה מוסיפה לעורר את לב האדם וכוונתו הרצויה לתפילה. אבל לעומת זה כאשר בקשה זו באה **אחרי התפילה**, אז היא מוסיפה להמשיך את פעולתה של התפילה גם בזמנים שלאחר כך, וזוהי תכלית התפילה, שתוסיף תת פריה, מעין התרוממות הנפש שבתפילה, גם בטובה וישרה של הנהגת האדם אחר כך (עולת ראי"ה א').

ה) **משאלה**: ואז אומרים את הפסוק ממשלי א' "כי ה' יתן חכמה, מפיו דעת ותבונה". "ראה פירוש הגר"א על הפסוק: שהקב"ה יתן לו סיעתא דשמיא ויוסיף לקח חכמה כי "החכמה מאין תמצא" שילמוד דברים עוד, וימצא דברים אשר לא ידע מתחילה, ומפיו **ממה שילמוד החכמה** ויוציא מפיו (של הלומד בלימוד) ידע החכמה על בוריו בבי' בחינות **בדעת ותבונה**, ותבונה הוא ג"כ דעת, רק **דעת שידע החכמה על בוריו לעצמו** אבל אינו יכול להסביר עדיין לאחרים, **ותבונה שיהיה יכול להסביר לאחרים** וזהו כד ינקא לבנין נקראת **תבונה**... יתן לו ה' דעת שידע על בוריו, ותבונה שיהיה יכול להסביר לאחרים, והבן (כי ה' יתן רק חכמה, אך מפיו של הלומד, שדעת ותבונה היא באה לאדם בזכות הלימוד שמוציא מפיו).

הקדמת הסבא קדישא הרב מרדכי עטיה זצ"ל

לספר הפרדס להרמ"ק

שער הפרדס

ידוע הדבר ומפורסם הענין כי תורתנו הקדושה נדרשת בהרבה פנים בכל אחד מחלקי הפרדס ואין בה דבר קטן או גדול שנכתב בה ללא צורך ואפילו התגין היה רבי עקיבא דורש בהן תלי תלין של הלכות על כל קוץ וקוץ מהן, וכמה יגיעה עמל וטורח צריך אדם ליגע ולעמול כדי להבין אפילו את פשטי הדברים על אחת כמה וכמה כדי לזכות להבין את יתר החלקים שבהן נדרשת התורה ובפרט החלק הנסתר שבה שהוא החלק העיקרי והיסודי שהוא אמיתות ופנימיות התורה, ואחרי כל העמל והיגיעה אין אדם זוכה להבין כי אם אחד מיני אלף, כמו שכתב בספר היקר והחשוב **"אדני כסף"** שהוא ביאור על הנ"ך לאחד הגדולים הראשונים החכם הפילוסוף האלוהי ר' **יוסף אבן כספי** זצוק"ל בביאורו על ספר עמוס פרק ג', זה לשונו הטהור: **"אמר אבן כספי**, אחר שמוסכם הוא מכל החכמים והפילוסופים כי הנביאים הם למעלה מאוד מן הפילוסופים עד שאריסטו וחבריו הבל המה חד בערך להנביאים האמיתיים ואנחנו לא נוכל לדעת אחד ממאה מכל דברי אריסטו וחבריו בכל ספריהם,

אם כן איך נבין אף אחד מיני אלף מדברי הנביאים בספריהם, אבל על כל פנים ניגע להשיג מה שנוכל, ורב לנו ולדומים לנו אם נשיג אחד מרובה בטרם נמות, ונתן תודה לה' יתברך "כי ה' יתן חכמה".

הלא תראה קורא יקר מי האיש הגדול בענקים שהיה ידוע ומפורסם בגדולתו בתורה בספריו הרבים שחיבר, העיד על עצמו ואומר "ורב לנו אם נשיג אחד מרובה", אם כן ק"ו בן בנו של ק"ו כמה חובה עלינו ללמוד ולהתעמק בדברי תורתנו הקדושה, **ובפרט בלימוד חכמת האמת בספרי הזוה"ק** שהוא היסוד לבא אל הקודש פנימה כדי להבין את **אמיתות התורה** ובפרט במה שנוגע לישוב וישיבת ארץ ישראל אשר בלעדיה לא תיכון שום מצוה ועבודה, כי לפי הפשט בכל מקום ומקום יכולים לקיים תורה ומצוות, **אבל** לפי חכמת האמת **בזוהר שמות** (דף רע"ו ראש עמוד ב'): אמר "אנוכי ה' אלוהיך" ברזא דחסד אברהם אחיד בה, ולקבליה מצות עשה, ורזא דא תפקידתא קמייתא דפקיד קוב"ה לאברהם מצות עשה הוה, דכתיב "לך לך מארצך". הרי לך בפירוש **לדעת הרשב"י זיע"א ישיבת ארץ ישראל היא נגד "אנוכי ה'".** וכמו שמי שאינו מאמין באנוכי ה' שאפילו יקיים כל התורה תורתו **אינה נחשבת לכלום**, כן מי שאינו **משתדל לעלות לא"י**, אפילו יקיים כל התורה בחו"ל עדיין **לא עשה כלום** וחסר מכל טוב, ואין טוב אלא תורה, כאשר כתבנו בפנים בהקדמה באורך משם **מהר"מ די בולה זיע"א**.